

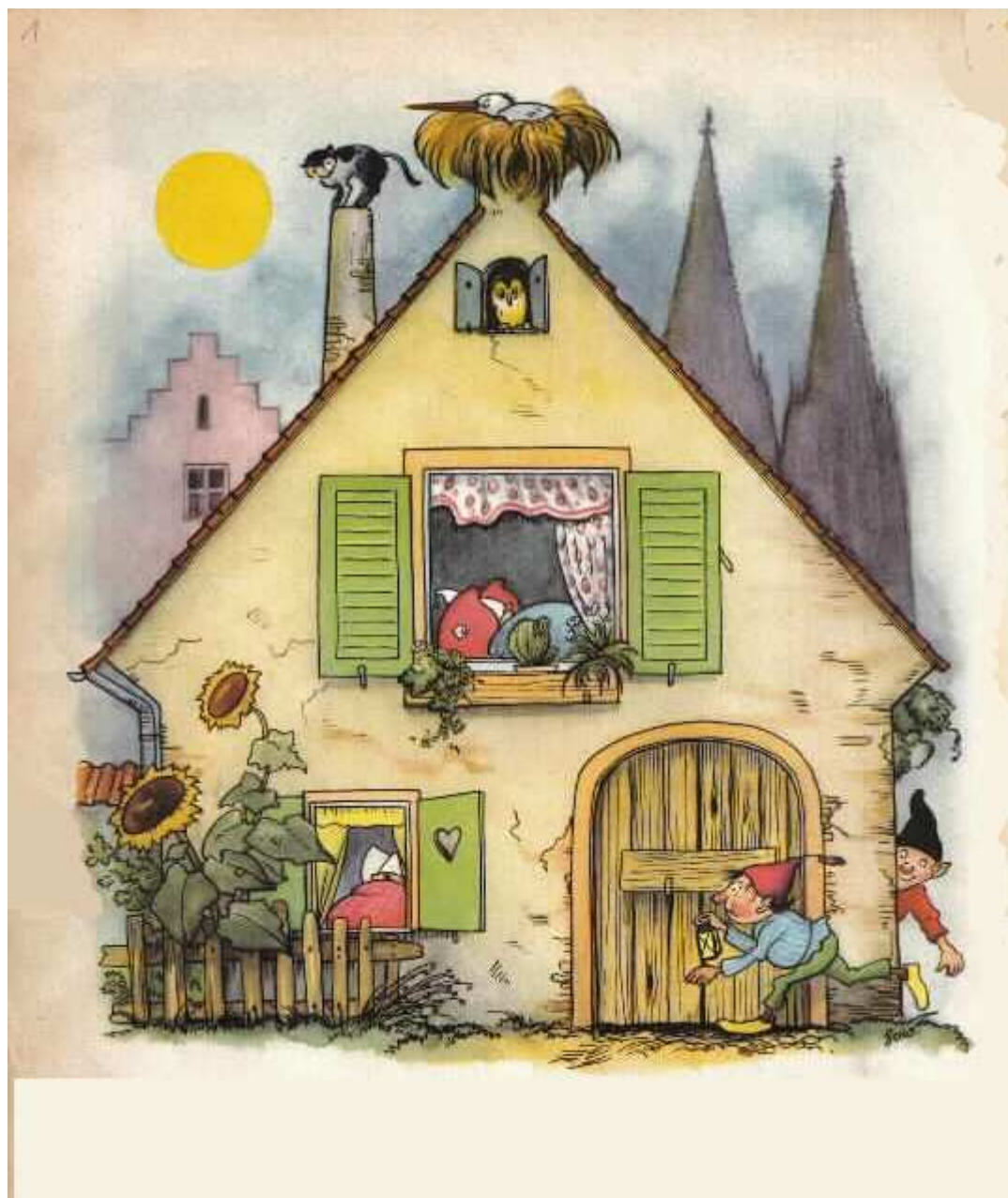
גאנדי קאן

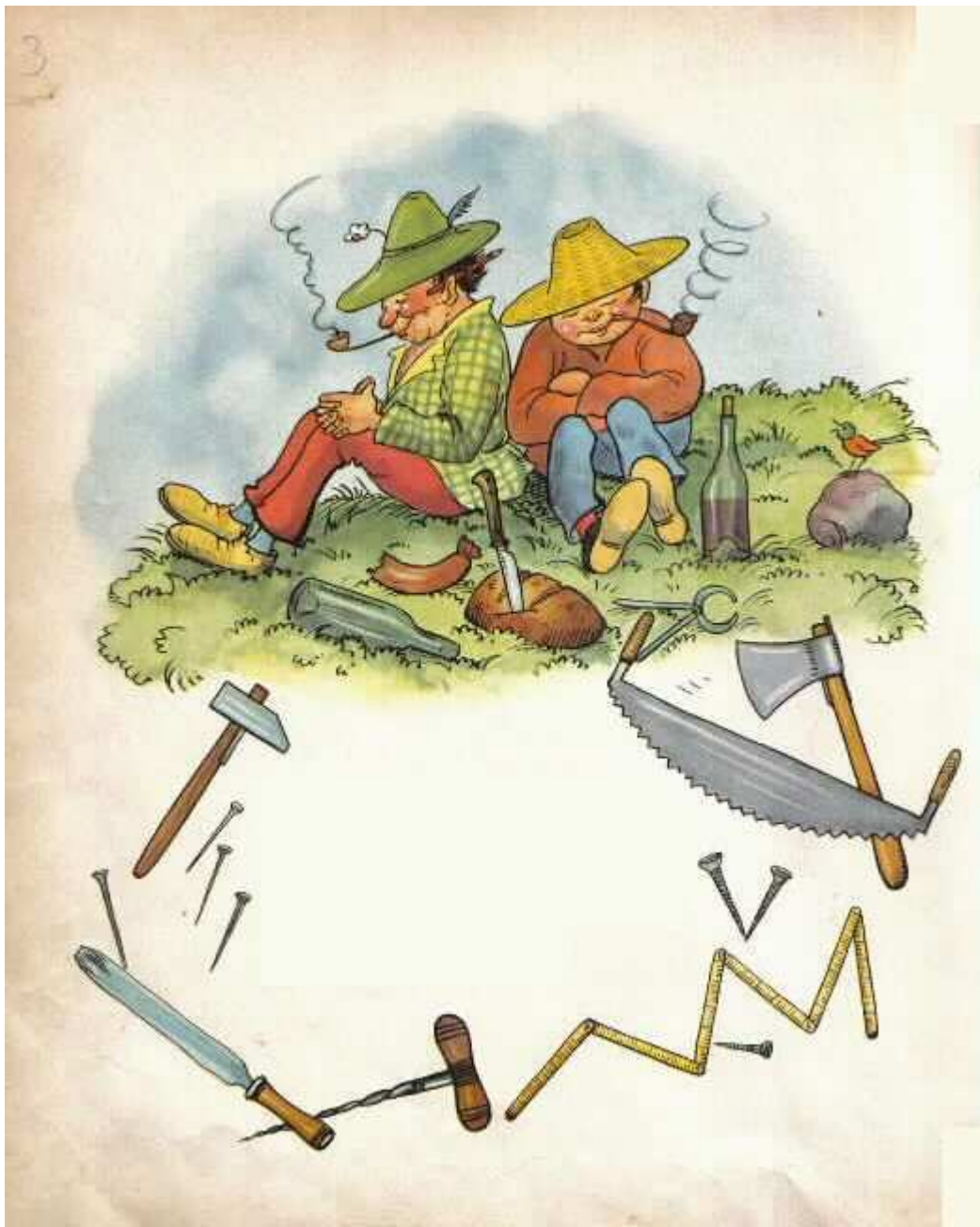
כתב אוגוסט קופיש

ציורים הדדה אוברמייר-ונץ

תרגם מגרמנית
גבריאל שלג

בקלן העיר - מה טוב לחיות
לעצלנים שלא רוצים לעבוד
כל לילה באה עם מטאטאים וכלים
קבוצה גדולה של גמדים
ובזמן שהעצלנים ישנים במיטה
הגמדים גומרים את כל המלאכה.

כך קרה לבנאי העצלן
שלא עבד ורק ישן
עם משור מסמרים ופטיש
יצאו הגמדים אל הכביש
חפרו ובחשו ויצרו לבנים
הגישו מיד ליד והניחו אבנים
ובבוקר כשהבנאי התעורר וקם
הבנין עמד לפניו מושלם.

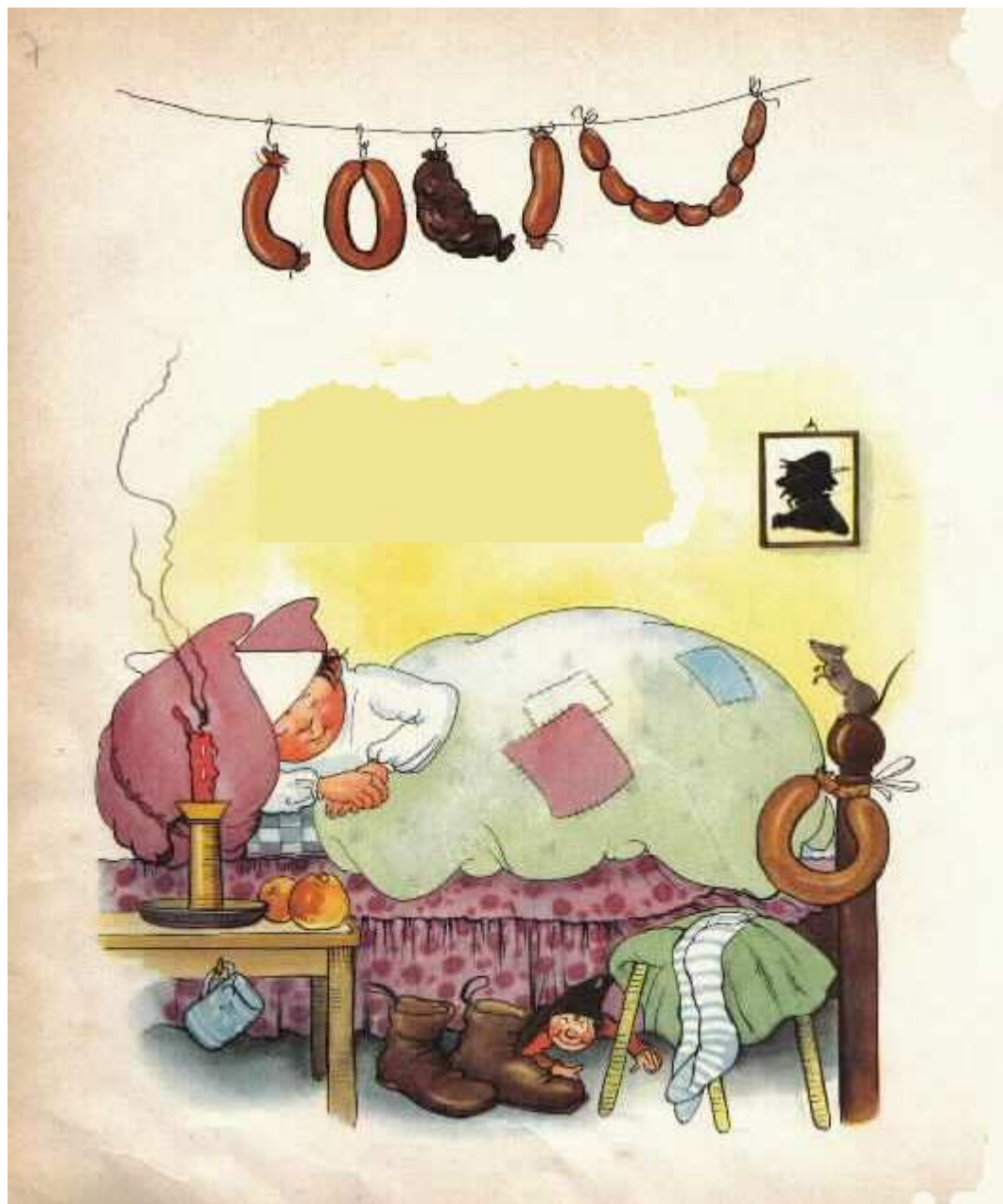

עצלנים היו גם האופים
וכל היום הם מתבטלים
אך בלילה הייתה להם הפתעה
כל הגמדים עבדו במאפייה
עירבבו קמח ומים
לשו בצק אחת ושתיים
הוסיפו מלח וביצים
לשים עוד - ובתנור אופים

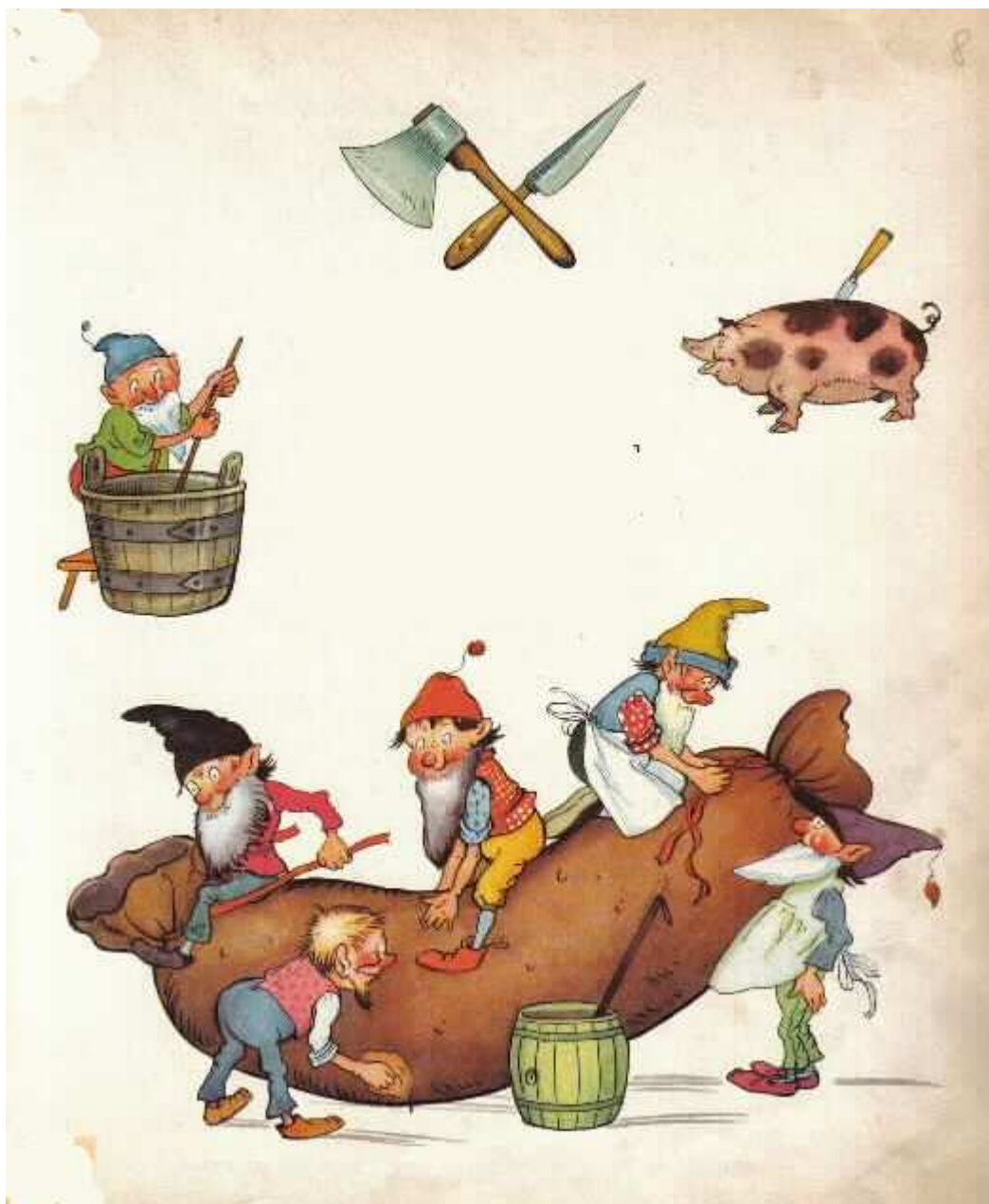

גמד אחד קורא: מוכן
וכיכר הלחם כבר על השולחן.

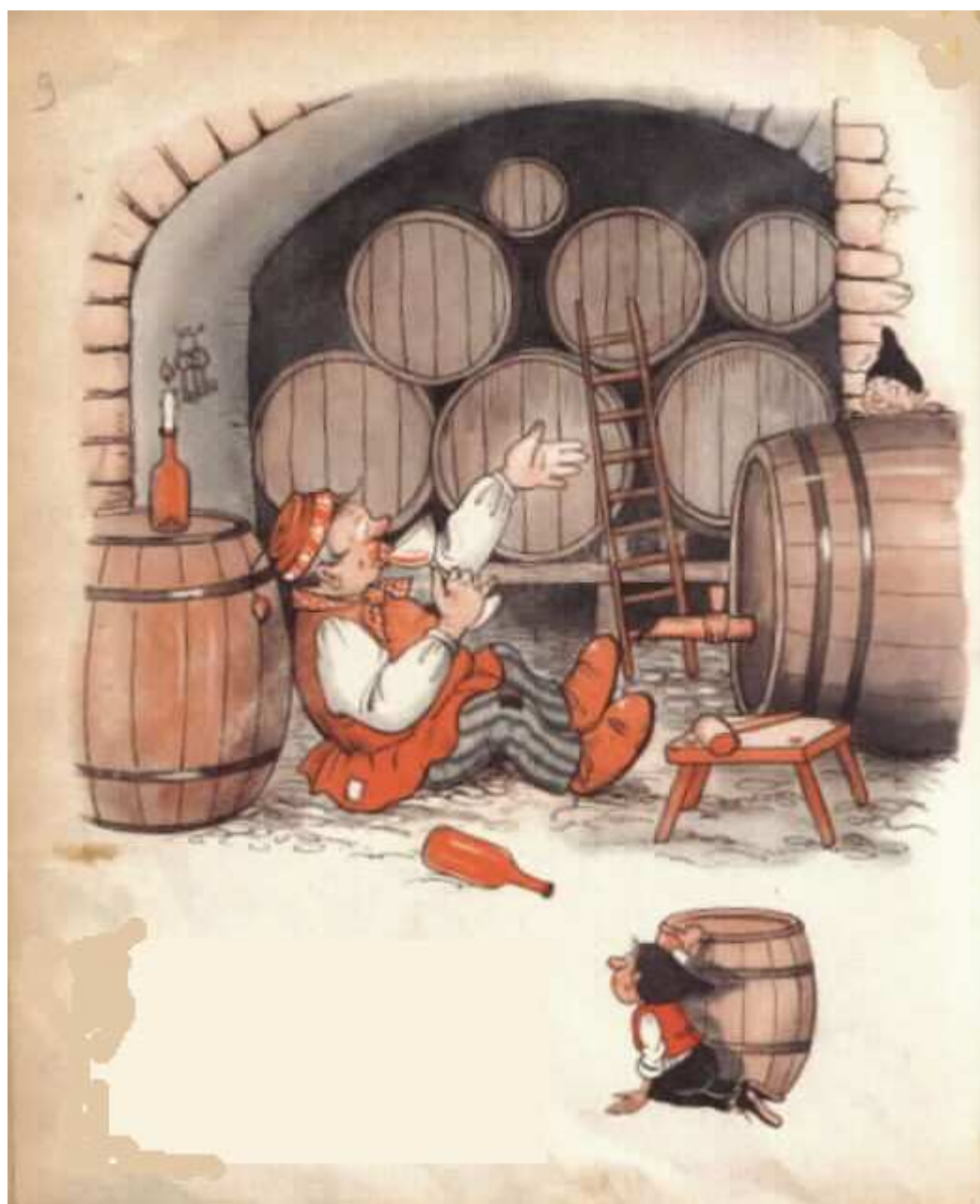

גם הקצב – במקום לעבד
מעדיף לישון הרבה שעות
הגמדים הציצו כה וכה
והתתבאו מתחת מיטתו
וכששמעו אותו נחר נורא
יצאו ממתבואם לעבודה

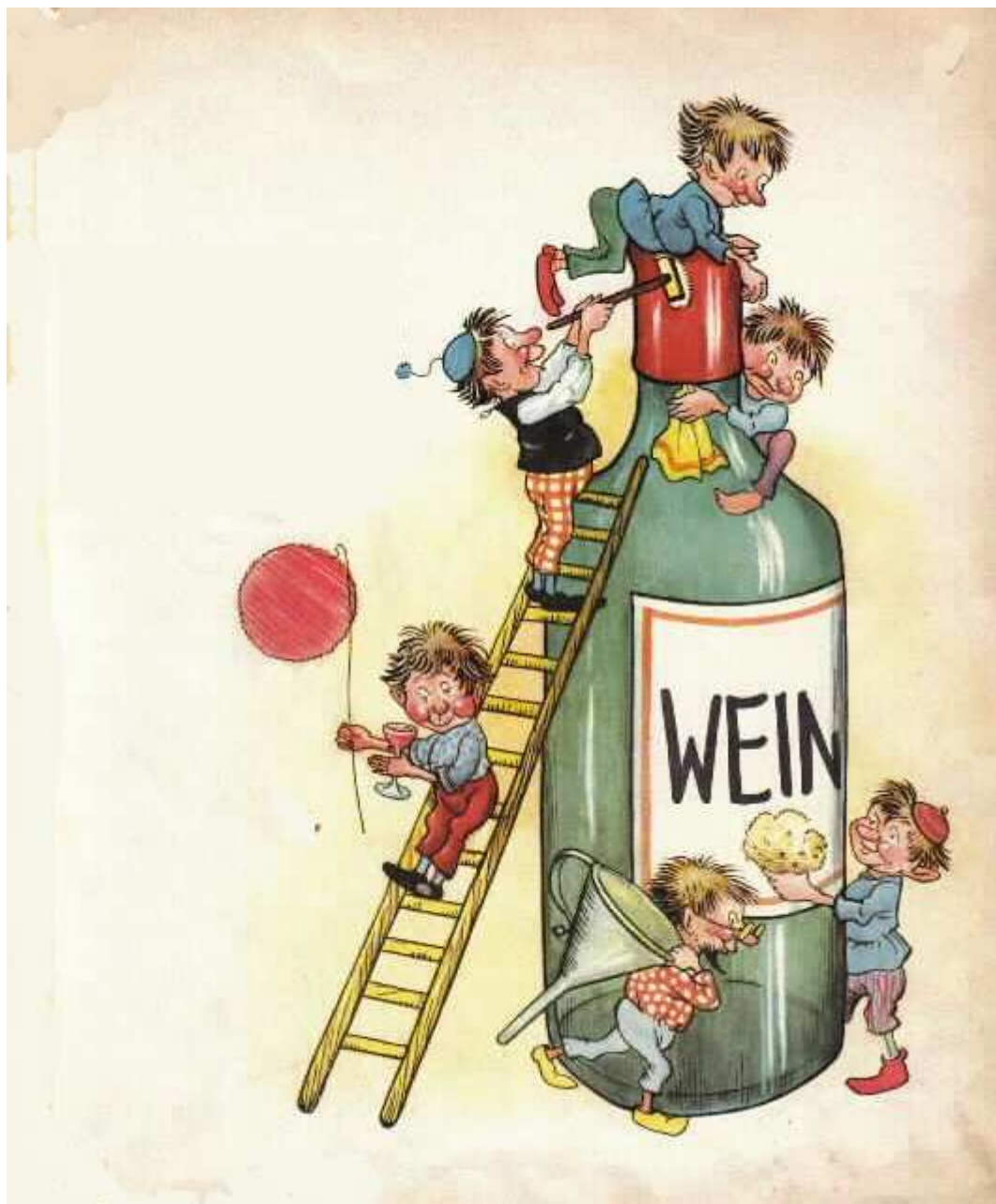

עם גרזנים וסכנים
כל הבשר הם מכינים
חותכים וטוחנים
מבשלים בתבלינים
הכל נעשה על ידם בצ'יק
וכבר מוכן חנקניק.

גם מוכר היין
היזשב בין חביות
לא למד עדיין
שצריך גם לעבוד
שתה ושתה, כל יום יותר
עד שנפל – כי השתכר
ובלילה על קצות הבוהנים
התפלחו לביתו הגמדים
ובמהירות אחת ושתיים
הכינו בחביות את היין

גם הביאו משפכים גדולים
ומלאו את כל הבקבוקים
למחרת בבוקר העצלן שם לב
שבלילה קרה לו כיף
כבר נעשתה כל מלאכתו
מבלי שהרים אפילו אצבעו
אך מי זה עשה
הוא לא ידע!

באופן דחוף אצל חייט בטלן
מעיל לראש העיר הזמן
אך החייט החליט כי היום שבתון
ובמקום לתפור – הלך לישון

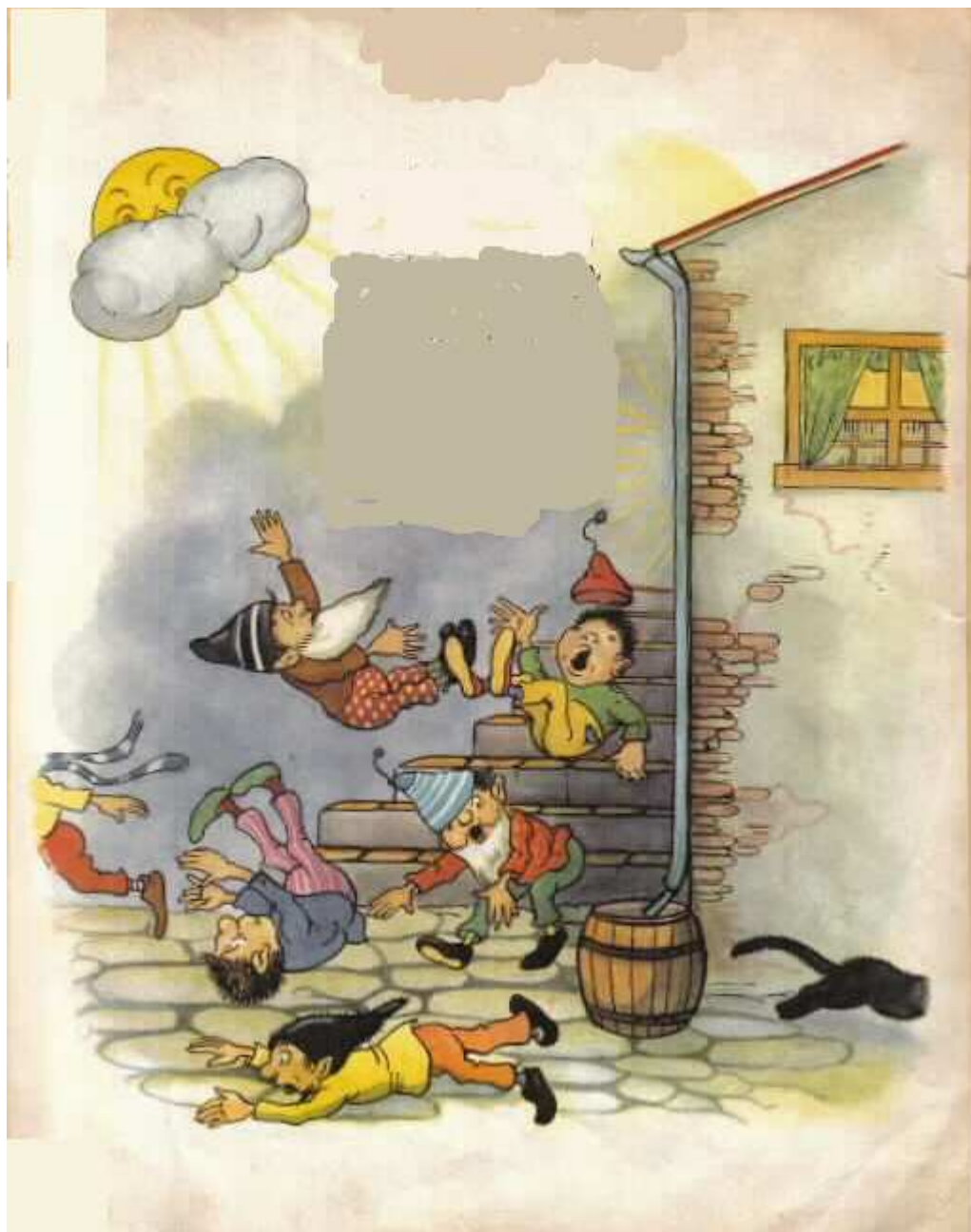

ומי בלילה בא לגזור
ומי בזריזות גמר לתפור
מצווארון ועד כפתור
ומי מצא בקיר את הו
לתלות בו מעיל על קולב?
זאת יודעים רק הילדים
שמכירים את סוד הגמדים.

אישתו של החייט מרוב סקרנות
לצער כולנו התפתתה לשטות
כי רצתה לגלות - מי בלילות -
גומר ותופר מזוז ומרים
עושה כל מלאכה מבלי שיודעים
ניגשה למטבח
פתחה את הפח
נטלה אפונים מלא החופן
וחילקה אותם בזה האופן
קצתם על המדרגות שפכה
היתר על הרצפה פיזרה

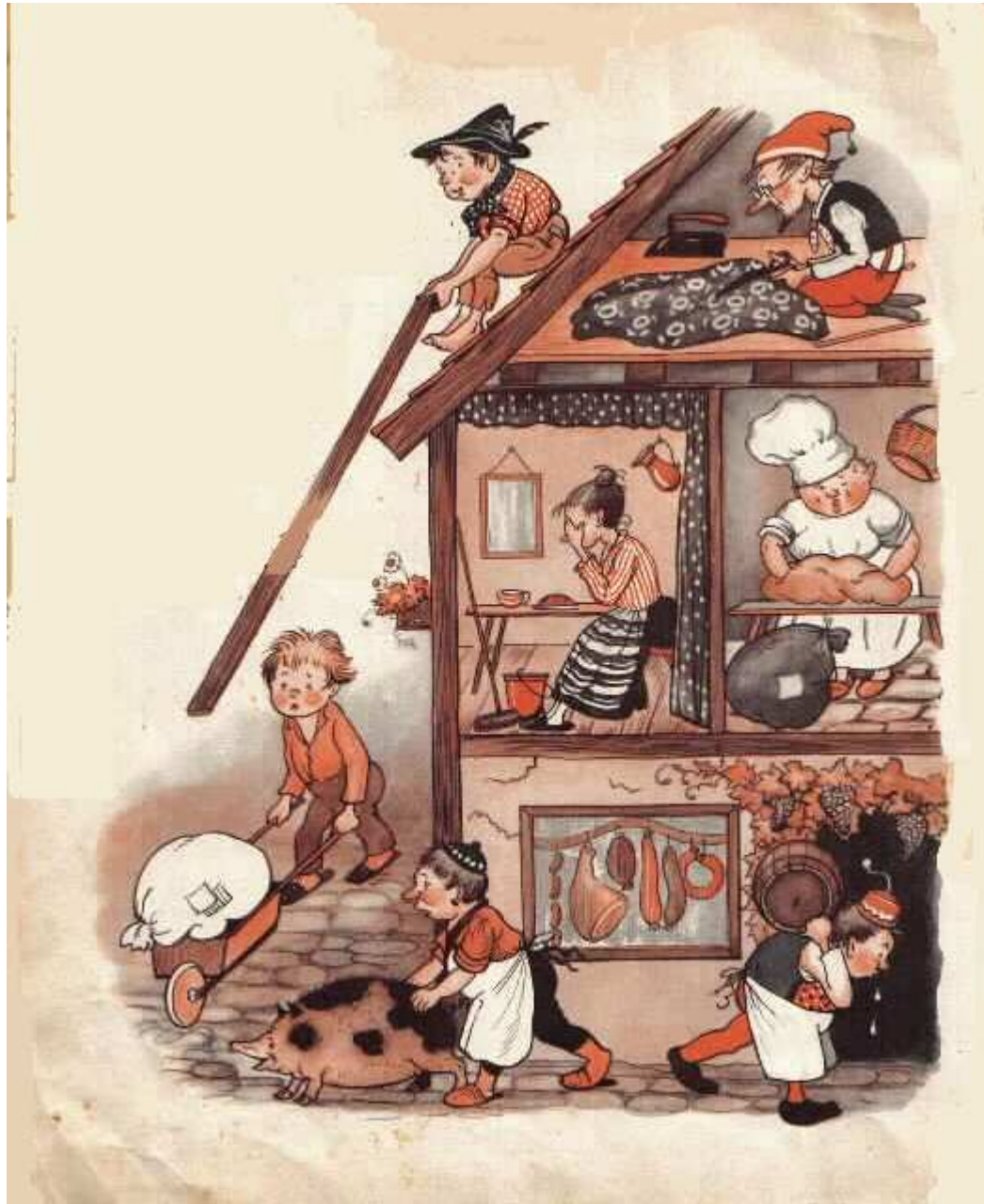

ובלילה בחושך הגמדים באים
ואת האפונים הם לא רואים
כרגיל במדרגות הם יורדים
ועל האפונים פתאום הם מתחלקים
התחלקו ונפלו
נשתרבו ונבהלו
קצתם התחילו לצרוח
ואז החליטו לברוח!

המהומה הרעישה אזניים
ואשת החייט מחאה כפיים
"עכשיו אגלה סוף סוף את הסוד
מי כל לילה בא אלינו לעבד!"
נטלה פנס ירדה במדרגות
מקור הרעש רצתה לגלות
הדליקה אור
אך לא ראתה מאומה
הלילה שחור
ואין כבר שום מהומה
חיפשה בכל סדק ובכל פינה
אחרי וילון מתחת לספה
בתוך ארון ומאחור
את החידה לא יכלה לפתור

אך אנו כולנו יודעים
שהיו אלה הגמדים
העוזרים החמודים
העובדים הזריזים

הלכו להם מאומבים
מבני האדם הגמדים
וכל אנשי תבל
לא יכלו עוד להתבטל
כל איש לבדו
יעשה את עבודתו
לתמיד הגמדים נעלמו
ומעולמנו הם ברחו
ומי שבהם רוצה לפגוש
לעולם האגדות עליו לפרוש
בארץ הפלאות ובעולם הקטקטים
רק שם עוד נפגוש בגמדים.